

Ryszard Rumianek

Caritati in iustitia

Studia Theologica Varsaviensia 44/1, 15-16

2006

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KS. PROF. DR HAB. RYSZARD RUMIANEK
REKTOR UKSW

CARITATI IN IUSTITIA

Według dość rozpowszechnionego poglądu JUBILEUSZ obchodzi się po to, by popatrzeć w przeszłość. W tym przypadku chodzi o dwadzieścia pięć lat Arcypasterskiej Posługi w archidiecezji warszawskiej Jego Eminencji Ks. Kard. Józefa Glempa – Prymasa Polski, który przez owo ćwierćwiecze był – z woli Stolicy Apostolskiej – także Wielkim Kanclerzem zrazu Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, a od roku 1999 Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego utworzonego na jej bazie przez Sejm Rzeczypospolitej. Cała nasza *Alma Mater* pochyla się nad okresem lat 1981-2006 w dziejowej perspektywie naszej Ojczyzny, Kościoła rzymskokatolickiego i samej Uczelni.

Do tej historycznej refleksji włączył się także nasz zasłużony uczelniany periodyk naukowy *Studia Theologica Varsaviensia*. Witam z radością ten fakt.

Trzeba podkreślić, że Księdzu Prymasowi Józefowi Głempowi przyszło żyć oraz służyć Kościołowi i Polsce w niezwykle trudnych czasach. U zarania Jego Prymasury miał miejsce wolnościowy zryw „Solidarności”, stłumiony przez ponurą noc stanu wojennego. I wtedy Ksiądz Prymas, złączony niewidzialną więzią z wszystkimi *Interreges Regni Poloniae*, odegrał rolę prawdziwego męża stanu poświęcając się do końca dobru Kościoła i Ojczyzny. A kiedy nastąpiła zmiana systemu politycznego i Polska odzyskała suwerenność, przez Kraj przechodziły różnorakie wstrząsy i ścierały się różne tendencje, Ksiądz Prymas ukazywał postawę spokoju – wzorzec dla wszystkich.

Odegrał też ważną rolę w życiu Kościoła nie tylko polskiego, ale i powszechnego. Brał aktywny udział w pracach zebrań zwyczajnych i nadzwyczajnych Synodu Biskupów w Rzymie oraz licznych dykasterii Kurii Rzymskiej. Na głównych uroczystościach Tysiącle-

cia Chrztu Rusi w 1988 przemawiał w Daniłowskim Monasterze w Moskwie w imieniu delegacji Kościoła Rzymskiego; w roku 2005 uczestniczył w Konklawe, które wybrało Papieża Benedykta XVI. A w Polsce przez wiele lat kierował pracami Konferencji Episkopatu Polski, kilkakrotnie gościł Umiłowanego Rodaka – sługę Bożego Ojca Świętego Jana Pawła II, przeprowadził i wdrożył II Synod Plenarny Kościoła w Polsce.

Ksiądz Prymas Józef Kardynał Glemp sprawnie kieruje archidiecezją warszawską, niegdyś rozległą od Kutna po Mińsk Mazowiecki, obecnie pomniejszoną, od nadania w 1992 r. Kościołowi w Polsce nowej sieci strukturalnej.

Jest także Dobrodziejem naszej Uczelni. Położył wielkie zasługi przy transformacji ATK w UKSW, popierając ją zwłaszcza w odpowiednich dykasteriach Stolicy Apostolskiej. W roku 2003 aktem notarialnym przekazał Uniwersytetowi działkę na Bielanach (2,5 ha) będącą własnością Kościoła. Na niej znajdują się budynki UKSW. Zachowujemy we wdzięcznej pamięci ten akt troski o Uczelnię, bo to umożliwia dalszy jej rozwój.

Ksiądz Prymas obejmując w 1981 r. stolice metropolitalne gnieźnieńską i warszawską zachował swe biskupie zawołanie, które przybrał, zostając w 1979 r. biskupem warmińskim: CARITATI IN IUSTITIA [(służyć) miłości w sprawiedliwości]. I przez całe ćwierćwiecze daje wyraz pełnej realizacji jego treści w Arcypasterskim posługiwaniu, ukierunkowanym w sprawiedliwości ku miłości: Kościoła i Ojczyzny.

Napisałem na wstępie, że wiele osób uważa, że jubileusze obchodzi się dla wspominania przeszłości. Nie tylko. Obchodzi się je także po to, aby z nadzieją, wiarą i miłością popatrzeć w przyszłość.

Najdostojniejszemu Jubilatowi życzymy więc zdrowej, spokojnej i długiej przyszłości. Szczęść Boże!